

[Tholstrup.]

til uddeling af omtrent de samme penge. Men desværre er det ikke noget perpetuum mobile; i hvert fald gælder det for dette som for hidtidige opfindelser af samme slags, at der mangler noget til at holde det i gang. Der skal nemlig opkræves betydelig flere penge i skatter fra de samme mennesker, som modtager rabatmærkerne, end de får gennem disse rabatmærker. Vi har jo set efter krigen, at skatterne er steget med op imod 250 pct., medens prisniveauet ifølge pristallet kun er steget omkring 100 pct. Det vil altså sige, at udgifterne til aldersrente f. eks. kun er steget rundt regnet 100 pct., medens skatterne er steget med mere end 200 pct., og så kan vi endda tage det fra af skatterne, som bruges til afskrivning på gæld til nationalbanken og den slags ting. Alligevel er skatterne steget til det dobbelte her i landet. Den her foreslåede ordning betyder, at der skal hentes mellem 3 og 4 kr. hos skatteyderen for hver 2 kr., der bliver delt ud til ham. Sådant en tåbelighed kan vi ikke være med til at støtte.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker udvalgsflertallet for indstillingen, og også jeg kan anbefale de foreslåede ændringer, der går ud på to ting: at flæsket udgår af loven, og at lovens løbetid begrænses til et halvt år.

Der har indsneget sig en fejl i den ændrede titel til loven, idet denne er kommet til også at omhandle sigtebrød. Dette indholdes jo ikke i loven, og jeg forbeholder mig derfor til tredje behandling at stille et ændringsforslag, således at titlen bliver i overensstemmelse med indholdet.

Der er fra et par sider fremsat nogle udtalelser angående den ordning, vi ved det her stillede ændringsforslag kommer over til, og man har hævdet, at man i stedet for den foreslåede ordning om ophævelse af kød- og flæskerationeringen og om indførelse af rabatmærker i stedet for statstilskud til flæskepriserne skulle være gået over til at give skattelempler.

Jeg vil hertil sige, at formålet var jo et dobbelt. For det første var formålet at komme af med denne rationering, som jo enhver er klar over hører til de vanskeligste og mest ubehagelige, vi har haft, fordi det er overordentlig svært at rationere på dette område; det er jo ikke som at rationere smør, margarine, sukker el. lign., men der er indenfor kategorien kød og flæsk så mange forskellige varegrupper, at det er umuligt at gennemføre en forsvarlig rationering, således at alle får de samme kvanta af de samme varer til

den samme pris. Derfor var det den rationering, vi først og fremmest skulle se at komme af med, og det har jeg været interesseret i i hele den tid, jeg har siddet, siden vi trådte til for 2 år siden. Det har imidlertid været umuligt lige indtil nu, fordi den meget dårlige høst i 1947 i løbet af kort tid førte til et kraftigt salg af besætningerne, og da vi derefter har haft to gode høstår, som muliggjorde en kraftig genopbygning af besætningerne, har der som følge af denne genopbygning været mangel på disse varer. Derfor har det ikke før nu været muligt at ophæve denne rationering.

En anden forudsætning fra min og regeringens side — og jeg forstår, at den i virkeligheden deles fra alle sider — var den, at ophævelsen af denne rationering måtte ske uden ændring i de økonomiske vilkår for den almindelige befolkning. Og det er det, der gør det ganske umuligt at gennemføre en skattelettelse, som dækkede det tab, man lider ved ophævelsen af statstilskudet ifølge den her foreslåede ordning. Hvis det havde været muligt at komme med et skattelettelsesforslag, som kunne dække de udgifter, den almindelige befolkning vil få, ville jeg ikke have haft det fjerneste imod at gå den vej, men en skattelettelse i almindelighed — det viste en forespørgsel til skattemyndighederne — ville ikke engang kunne dække halvdelen af det tab, man vil få ved den her foreslåede ordning. En skattelettelse, der fortrinsvis kun gavnede de børnerige familier og de gamle, ville naturligvis have medført en noget bedre fordeling end en almindelig procentvis skattelettelse, men der ville alligevel have været en mængde mennesker her i landet, som ved en sådan skattelettelse, en sådan omlægning, ville lide betydelige tab. Den vej har vi indenfor regeringen og indenfor mit parti ikke ment at kunne gå under den nuværende situation, og så er der ingen anden vej at gå end gennem rabatmærkeordningen.

Når man taler om, hvem der nu bliver dækket, vil jeg gerne sige, at det gør alle de, der ligger under en betydelig indtægt, en indtægt, hvoraf der betales 1 000 kr. i statsskat og for familier med børn 1 400 kr. Men heri er ikke medregnet landbruget, fordi jeg har ment, at hvis landbrugerne skulle have rabatmærker, ville de få en forøgelse af deres indtægt, idet de ikke i forvejen har flæskeskort og derfor ikke har del i det statstilskud, der nu gives for at holde flæskeprisen nede.

Med hensyn til oksekød har det hidtil ligget således, at det på hjemmemarkedet